

Localitzen una població d'unes 150 nacres a la badia del Fangar

Es tracta de l'únic lloc del Mediterrani lliure de la malaltia que amenaça aquesta espècie, en perill d'extinció

MARINA PALLÀS CATURLA
DELTA DE L'EBRE

Més d'una trentena d'investigadors, tècnics i voluntaris han participat aquesta passada setmana en un mostreig de la badia del Fangar del delta de l'Ebre a la recerca d'exemplars vius de nacres (*Pinna Nobilis*). En total se n'han localitzat unes 150. És una població petita, però dona esperances per a l'espècie, en perill d'extinció.

La nacra és una espècie endèmica del Mediterrani amenaçada en perill crític d'extinció a causa d'una malaltia provocada per *Haplosporidium pinnæ*, un protozou marí.

A la península Ibèrica, només queden nacres al delta de l'Ebre, al Mar Menor (Múrcia) i uns 12 individus al Cap de Creus. A mar obert, ja no queden nacres a tot el Mediterrani, ja que allà on arriba, el protozou provoca mortalitats del 99,9%, i els pocs individus que sobreviuen s'enfronten a amenaces antròpiques com la navegació o la contaminació.

L'objectiu dels científics és lluitar per la conservació d'aquest bivalve del Mediterrani. Per això, el projecte europeu LIFE PINNARCA posa en marxa una de les seues primeres accions,

La badia del Fangar està lliure de la malaltia per les baixes condicions salines de l'espai. FOTO: JOAN REVILLAS

que consisteix a fer un recompte dels individus supervivents a la malaltia devastadora.

La Badia del Fangar havia quedat excepcionalment intacta d'aquesta malaltia a causa de les baixes condicions salines de l'espai, però el temporal Glòria del 2020 va endur-se més de

500 nacres. Després de detectar-hi nous supervivents, els científics han fet ara un mostreig exhaustiu i extensiu en aquesta badia.

A la Badia dels Alfacs, també s'estan realitzant censos però amb una altra metodologia, ja que té més extensió i la mal-

altia hi és present. «La població més gran es troba a la Badia dels Alfacs, però al Fangar també n'hi ha. Teníem censades 533 nacres, però 500 es van morir pel temporal Glòria del 2020», explica Patrícia Prado, investigadora de l'IRTA. «Vam veure individus aïllats en una zona in-

termèdia de la badia, i per això hem anat a aquesta zona que no està afectada per la malaltia».

El fet que el Fangar sigui una zona lliure de la malaltia podria convertir l'espai en un refugi per a les nacres i, fins i tot, es planteja la possibilitat que s'hi puguin traslladar exemplars d'altres llocs, amenaçats per l'avenç de la malaltia.

«Aquí no s'ha detectat la malaltia i, per tant, el Fangar pot servir de reservori per a acollir nacres d'altres llocs on perillen individus per la malaltia. Sempre amb quarantenes, evidentment. Es podrien fer programes d'intercanvi d'individus, com un santuari», apunta la investigadora.

La circumstància de la Badia del Fangar, que està més tancada que la dels Alfacs, ha sigut determinant per evitar la malaltia en els exemplars. «Està més tancada i per tant la salinitat és molt més baixa que als Alfacs. Aquesta és la raó que ha evitat la malaltia. Aquí no s'han donat les condicions propícies».

Eltra raó és el cultiu de l'arròs. Els científics apunten que la supervivència de la nacra al delta de l'Ebre està molt vinculada al cultiu de l'arròs i al fet d'abocar aigua dolça a les badies.